

La finestra oberta

ELISABET ZOPPETTI

L'aprenent de bruixot i els Invisibles

Recordo un llibre d'en **Jordi Sierra i Fabra** de ficció per públic infantil, en el qual en Mortimer té 12 anys. Treballa per al professor Haggath, que és bruixot, tot i que pocs coneixen la seva professió, ja que del contrari, probablement, acabaria a la foguera. En Haggath està preparant una poció molt difícil. Un cop acabada, encarrega a en Mortimer que la porti al cementiri. L'avisava que l'ampolla ha d'arribar intacta, i que no es pot vessar ni una gota. «Si una sola gota cau en un altre lloc, podria desencadenar un fet preocupant».

Recordem unes paraules de **Xavier Espot** en el darrer congrés de DA: «Hi ha altres partits que actuen com a *aprenents de bruixot*, que intenten vendre que poden solucionar els problemes d'Andorra en un tancar i obrir d'ulls». Una gran demostració d'elegància i de talla política.

Ves per on, els ministres **Jover** i **Font** es queixaven al Consell General del dia 10 de novembre de la gran ofensa que les associacions relacionades amb la salut mental havien perpetrat, sembla ser, en contra d'ells. Efectivament: havien gosat criticar l'actuació del govern, discrepant d'algunes decisions. Els ministres no admeten cap crítica, i ara sembla, però, que el seu cap pot ofendre a altres polítics, titllant-

los d'aprenents de bruixot, i venedors de solucions...

Potser caldria ser més curiosos i més respectuosos, quan es parla. I si no es respecta als adversaris, no cal fer tants escarafalls, esquinçant-se les vestidures, quan algú gosa criticar un cap de Govern que té la pell molt fina. Allò de tenir talla política sembla una anècdota. Proclamar-se demòcrata quan hom es considera *atacat* no és coherent amb el capteniment del congrés del dimecres, 16 de novembre.

Els progressistes sempre considerem que tothom té dret a donar la seva opinió i demanem respecte per la discrepància. Sabem prou bé que governar no sempre és fàcil. Però l'acció de Govern s'ha de dur a terme des del respecte, la toleràn-

cia i sobretot amb crítica constructiva vers els adversaris.

No és coherent que vulguin ser ells els respectats i alhora es creuin facultats per poder dir el que pensen sense cap mena de filtres i faltant els adversaris. Aquesta mena de capteniment dels que es creuen superiors als altres condueix inexorablement a la supèrbia. Segurament, això de saber tant de tot els deu fer pensar que tots els altres no en sabem de res.

En comptes d'assumir la culpa, de rectificar, de veure què s'ha fet malament per arreglar el desastre, es fuig cap endavant disparant dialècticament contra tot i contra tots. Ja està bé! ≡
Secretària d'Organització de Progressistes-SDP